

Kányádi Sándor Előhang

vannak vidékek gyönyörű tájak ahol a keserű számban édessé ízesül vannak vidékek legbelül szavak sarjadnak rétjein gyopárként sziklás bércein szavak kapaszkodnak szavak véremmel rokon a patak szívemben csörgedez csobog télen hogy védjem befagyok páncélom alatt cincogat jeget-pengető hangokat tavaszok nyarak őszeim maradékaim s őseim vannak vidékek viselem akár a bőrt a testemen meggyötörten is gyönyörű tájak ahol a keserű számban édessé ízesül vannak vidékek legbelül

Ünnepelni kell, ünnepelni jó!

A farsangi időszakban községünk életét nagyban meghatározzák a hagyományos kortársi találkozók. Hétről hétre együtt ünnepelnek az azonos évben születettek. Mit is jelent ez számunkra? Elsősorban hálaadást, találkozást, azon túl közös emlékek felidézését, együvé tartozást, idegenből való hazatérést, örömet! Nekünk, lövéteieknek ez egy életérzés! Tapasztaljuk, és remélhetőleg sokan osztjuk azon a véleményen, hogy lövéteinek lenni jó!

Kedves Olvasó!

Itt az új év, s ezzel együtt a tömérdek új lehetőség. Bizonyára sokan tetünk újévi fogadalmakat, melyekhez sok új szokás, viselkedésmód elsajátítása is szükségeltetik.

Szakemberek szerint ahhoz, hogy egy új szokás beépüljön életünkbe, legalább 20-30 napra van szükség. Legalább ennyi időre - ha nem többre -, ha egy rossztól szeretnénk megválni.

A rosszakra példát ne is mondjunk, nehogy valakinek ötletet adjunk.

De ha már kezdett szokásunkká válni az olvasás népszerűsítése, és reméljük, ezáltal maga az olvasás is, folytassuk a kihívást, s emeljük a tétet- olvassunk, tájékozódjunk többet.

A céljaink eléréséhez, ha úgy tetszik, újévi fogadalmaink megvalósításához a szakemberek tanácsa alapján fontos a tanulási, a fejlődési vágy.

A tanulás szóval kapcsolatban finom-vegyes érzéseink vannak, de a tanulás alatt értsük azt a folyamatot, mely az egész életünket végigkíséri, és melynek segítségével könnyebben tudunk alkalmazkodni környezetünk változásaihoz vagy embertársainkhoz. Minden nap tanulunk valamit, még ha nem is tudatosan tesszük. Amióta világ a világ, a túlélés egyetlen módja a tanulás.

A mai világra ez hatványozottan érvényes: azok boldogulnak, akik jól tudnak alkalmazkodni társaikhoz és a megváltozott helyzetekhez, nyitottak az újra, képesek az önművelésre és az együttműködésre.

Gondolkodjunk el azon, hogyan tudnánk jobban boldogulni környezetünkkel, hol kellene fejlődni, tanulni, új vagy régi szokást, tudást beépíteni. Melyek azok a jó tanácsok, példák, amit életünk során kaptunk, és jónak látnánk továbbadni, elmondani a fiatalabbaknak? Mi közösségi szinten az a tudásanyag, amit át kellene menekíteni a jövőnek, hogy az a következő generációknak is túlélést jelentsen.

Rengeteg információ elérhető, de az, ami ezen a helyen évszázadok óta a túlélésünket, a testi- lelki jóllétünket segítette, azt tanultuk-e meg? Tud-e egy mai fiatal, hogy csak párat említsek: énekelni, táncolni, nem digitális játékkal játszani, viccet mondani s megérteni, józan paraszti ésszel gondolkodni, sütni, főzni, varrni, szöni, szappant főzni, veteményezni, széna csinálni, gyümölcsfát metszeni, állatot tartani, disznót feldolgozni, építkezni, fát kitermelni, kemencét rakni, kemencében sütni, templomba, kálákába járni, a szomszédal jól lenni, mindenkinek köszönni, ünnepelni és temetni?

Bárcsak lenne egy átfogó gyűjtemény, amit most olvasásra ajánlhatnék Lövéte (túl)élési receptjei kezdő és haladó lövéteieknek címmel.

Január 23-a a kézírás világnapja, így újévi fogadalomként mindenki csak egy valamit kellene részletesen leírjon a sok mindenből, amit tud és hasznosnak vél, s máris milyen hasznos remekmű készülne! Az okostelefonok hangfelvevő, fotózási lehetőségei a dokumentálást is segítenék- s ki tudja, egyszer majd egy fizikai vagy virtuális dobozba is be lehetne "dobni" megőrzési, összegyűjtési és kiadási célból, hogy ne csak a másét, a magunkét is tanulhassuk, tudjuk. "A tudás egy gömb. Minél nagyobb, annál nagyobb felületen érintkezik a nem tudással."

Elhunyt Ladó Margit M. Armella mallersdorfi ferences nővér

Életének 95., szerzetesi hivatásának 76. évében, 2024. január 26-án Székelyudvarhelyen visszaadta lelkét Teremtőjének Ladó Margit M. Armella mallersdorfi ferences nővér. Temetése Székelyudvarhelyen volt január 29-én, hétfőn 15 órakor a Szent Miklós-hegyi ravatalozóból. Az alábbiakban a nővéreközösség összeállítását adjuk közre. Rövid, türelemmel viselt betegség után 2024. január 26-án, Szent Timóteus és Szent Titusz ünnepén a Mennyei Atya magához szólította Ladó Margit M. Armella nővért, aki 1930. január 20-án Lövétén született Ladó Imre és Márton Anna gyermekeként. A négy elemi osztály elvégzése után a családi háztartás vezetésébe segített be édesanyjának. 1946-ban, életének 16. évében lépett be a kolostor falai közé Marosvásárhelyen, ahol 1948-ig a konyhában dolgozott, és ezen év júliusában Kolozsvárra került. Itt kerti, mezei munkában segített a közösségnek. 1948. október 31-én öltötte magára a szerzetesi ruhát, amelyet nem sokáig viselhetett. 1949. február 24. és augusztus 15. között egy rövid időre visszaköltözött Marosvásárhelyre. A szerzetesrendek feloszlata után visszatért Lövétére, és szüleinek segített a ház körüli és mezei munkában.

1950 novemberében a vulkáni, már civilben élő nővéreközösséghez csatlakozott, és itt segédkezett 1956-ig. Fogadalmait titokban tette le. Első fogadalmát 1951. június 20-án Gyulafehérváron helyezte a jó Isten elé, majd egész életét 1974. augusztus 4-én Borbándon adta át Teremtője kezébe, az örökfogadalom által. Ezt követően a gyulafehérvári római katolikus papnevelő intézetbe hívták a konyhai munkában segíteni, ahol 1985-ig élt és szolgált. Nyugdíjazását követően 1991-től a székelyudvarhelyi közösség tagjává vált, és folytatta a konyhai szolgálatot. 1996 és 1999 között előjárói Dévára helyezték, és rábízták a kis közösség vezetését. 2002 és 2008 között a székelyudvarhelyi Pastor Bonus papi öregotthonban segítette a nővérek munkáját az idős papok szolgálata által.

Tehát tekinthetjük úgy, hogy M. Armella nővérünk életét jellemezte a papság tisztelete és szolgálata mind fiatal-, mind időskorban. 2008 után erejéhez képest besegített továbbra is a konyhai tevékenységben, bár fokozatosan egyre kevesebbet. Élete utolsó éveiben imáival, a kápolnában töltött szentségimádásokkal szolgálta a közösséget. Legjobb könyvnek a Breviáriumot tartotta, amit gyakran olvasott és imádkozott.

Temetése január 29-én, hétfőn délután 15 órakor volt Székelyudvarhelyen a Szent Miklós-hegyi ravatalozóból.

A jó Isten jutalmazza meg őt az örök boldogsággal hűségéért, közösségünkben és a teológián tett szolgálataiért, imáiért!

Pihenése legyen csendes, emléke áldott!

A Mallersdorfi Ferences Nővérek Közössége

Forrás: <https://romkat.ro/>

Elhunyt Egyed Gábor nyugalmazott plébános

Életének 77., papságának 44. évében visszaadta lelkét Teremtőjének Egyed Gábor ny. plébános. Temetése Lövétén volt folyó hó 24-én 11 órai kezdettel.

Egyed Gábor Lövétén született 1947. március 26-án. Teológiai tanulmányait a gyulafehérvári hittudományi főiskolán végezte. Pappá szentelése Gyulafehérváron volt 1980. november 1-jén. Papi jelmondata, ami egész életét jellemezte: "Igazságod útját választottam, útmutatásod után kívánkozom" (Zsolt 119,30). Abban az évben Csíkszentdomokoson kezdte meg papi szolgálatait, ahonnan 1982-ben Illyefalvára került. 2004-ben püspöke Máréfalva lelkipásztorává nevezte ki, ahol 2018-as nyugdíjba vonulásáig tevékenykedett. A székelyudvarhelyi Jó Pásztor papi öregotthonban élt.

2024. január 21-én visszaadta lelkét teremtő Istenének. Virrasztása január 23-án este 5 órától volt a lövétei templomban. Temetése a lelke üdvéért felajánlott szentmisével kezdődött folyó hó 24-én, szerdán 11 órától szülőfaluja templomában, ezt követően helyezték örök nyugalomra a helyi temetőben.

A feltámadt Üdvözítő legyen örök jutalma!

Forrás: <https://romkat.ro/>

NYUGDÍJASOK FIGYELMÉBE

A Nyugdíjas Önsegélyző Pénztár tájékoztatja az érdeklődőket, hogy aki szeretne csatlakozni ehhez a szociális jellegű, önfenntartó, karitatív érdekvédelmi szervezethez, megteheti akár itthon, Lövétén is.

Amit tudni kell:

- a pénztár feladata a kapcsolatépítés, gazdasági és szociális támogatás nyújtása, kedvezményes és díjmentes szolgáltatások biztosítása, kölcsönök folyósítása, kulturális és szórakoztató tevékenységek szervezése,
- a pénztár tagja lehet minden öregségi-, nyugdíjkorhatár előtti-, beteg-, szociális nyugdíjas, annak házastársa és minden aktív dolgozó 5 évvel nyugdíjazása előtt,
- a csatlakozni vágyó nyugdíjasok beiratkozhatnak a pénztár lövétei megbízottjánál: **Mihály Juliánna, Lövete, 955. szám alatt**,
- a beiratkozáshoz szükséges iratok: személyazonossági igazolvány és nyugdíjszelvény
- a beiratkozás és a tagdíj az alapnyugdíj 1%-a, de további egyeztetések útján ez kevesebb is lehet,
- a beiratkozó nevére tagsági könyvet állítanak ki.

Rendezvények, események a Népiskolában az elmúlt 2023-as évben

A Zöld Erdély Egyesület által fenntartott Népiskolában a következő rendezvényekre, eseményekre került sor a 2023-as év folyamán:

2023. január 27-én Hazajáró Közönségtalálkozóra került sor a Népiskolában. Ez alkalommal Lövéteire látogatott a Hazajáró Turisztikai Magazinműsor képviselőjében Kenyeres Oszkár és Orbrecsány Zsolt, s mintegy 100 emberből álló közönség előtt előadást tartottak a Kárpát-medencei magyarság kulturális örökségének ápolásáról, s beszámoltak "kalandos" túráikról.

A rendezvény alkalmával a Hazajárók előtt a Homoród fotóklub tagjai egy fotókiállítással ("Homoródminti utazás") tisztelegtek, amely február 12-ig volt látható a Népiskolában.

2023. március 31-én író-olvasó találkozó zajlott a Népiskolában, vendégünk volt Lövétei Lázár László József Attila-díjas költő, műfordító, szerkesztő, akivel Mihály János történész beszélgetett. Bemutatásra került a költő legújabb, 2021-ben megjelent, Fekete-munka című verseskötete is, amely a rendszerváltás után Erdélyből Magyarországra indult illegális munkaerő-vándorlásnak állít emléket.

2023. május 25-én Kutas Attila (Boly, Magyarország) plébános vezetésével zárandokok keresték fel Lövétét, akik meglátogatták a Kisboldogasszony tiszteletére szentelt templomunkat, a Népiskolában látható imakönyv- és helytörténeti kiállítást, valamint a tájházat.

2023. június 18-án nyílt meg a Cuk, vagyis a Mesterke népihímzés-szakkör projektzáró kiállítása a Népiskola földszinti kiállítótermében, a Lövétei Szülők Egyesülete szervezésében.

2023. július 05-én Chevelandi (Ohio állam, USA) Cserkész Regös Csoport látogatott el Lövéteire. Az amerikai fiatal magyar cserkészcsapat és vezetőik meglátogatták a templomunkat, a Népiskolát és a tájházat.

2023. július 30-án a Lövétei Falunapok keretén belül a Hargita Megyei Hagyományörzési Forrásközpont képanyagából vándorkiállítások (Székelyföldi népviseletek Haáz Ferenc Rezső képein, Orbán Balázs nyomdokain Székelyföld vidékein) nyíltak a Népiskolában. Ugyanakkor az előadóteremben ingyenes rajzfilmvetítésre került sor Fazakas Szabolcs, a Székelyföldi Legendárium rajzfilmsorozat ötletgazdájának köszönhetően.

2023. augusztus 13-án a Gyulafehérvári Főegyház-megyei Levéltár munkatársai vándorgyűlésük keretében Lövéteire látogattak. Megtekintették a Népiskola imakönyv kiállítását és a Kisboldogasszony plébánia-templomot. Közös misén vettek részt, amelyet Ft. László István helyi plébános és Ft. Küsmődi Attila szamosújvári plébános celebrált. A levéltárosokat a Plébánián vendégelték meg. Szállításukat a Polgármesteri Hivatal biztosította.

2023. augusztus 31-én katalán vendégei voltak a Népiskolának, Gemma Miralda fényképész és Huan Carlos Barcelonából.

2023. szeptember 5-én domaszéki testvéreink látogatták meg a Kisboldogasszony tiszteletére szentelt templomunkat, a Népiskolát és a Tájházat.

2023. szeptember 9-én a felsőboldogfalvi iskolakörzet kiránduló "öreg diákjai" a 86 éves Csergő Aranka ny. pedagógus vezetésével látogatták meg a templomunkat és a Népiskola imakönyv kiállítását.

2023. szeptember 29-én a Népiskola adott otthont a Székely Mózes Általános Iskola V-VIII. osztályos tanulói számára tartott rendhagyó osztályfőnöki órának, melyet a Lövétei Szülők Egyesülete szervezett. Meghívott volt a szentegyházi Pál Tünde amatőr író. Ugyanaznap a Székelyudvarhelyi Szent Miklós Plébánia Nőszövetsége látogatta meg a Kisboldogasszony tiszteletére szentelt templomunkat és a Népiskolában az imakönyv- és helytörténeti gyűjteményt.

2023. október 2-án magyarországi vendégek voltak a Népiskolában: Skultéty József újságíró, a Szolnok TV munkatársa és fiai, akik dokumentumfilmeket készítenek a két Homoród mente falvairól.

2023. október 21-én a székelyudvarhelyi Kis Szent Teréz Plébánia által szervezett kirándulás, zárandoklat során székelyudvarhelyi szépkorúak látogatták meg a lövétei egyházközséget, a Kisboldogasszony tiszteletére szentelt templomunkat és a Népiskolában az imakönyv- és helytörténeti gyűjteményt.

2023. december 8-án Mihály János történész friss tanulmánykötetét mutatták be a Népiskolában. A rendezvény résztvevőit és a szerzőt Bartalis Izabella, a Hargita Megyei Hagyományörzési Forrásközpont igazgatónöje köszöntötte. A székelység által századok óta használt jelképekről (zászlók, címerek, pecsétek) összeállított kiadványról P. Buzogány Árpád művelődésszervező beszélgetett a szerzővel. *(Mihály János)*

KÖSZÖNET

A székelyudvarhelyi Tamási Áron Gimnázium ledőlt bentlakásának lövétei diákjai köszönetüket fejezik ki László István plébános és Tódor Lóránd kántor uraknak a családjaik megsegítésére szánt perselyezés megszervezéséért és lebonyolításáért, a lövétei egyházközség tagjainak pedig a bőkezű adományokért. Isten fizesse mindenkinek a jóindulatot és a segítő szándékot!

Bezzeg az én időmben...

November hónap folyamán a VI. osztály lelkes tanuló felkutatták Lövete kulturális örökségét meginterjúvolván az idősebb korosztály pár tagját. A gyerekek 2-3 fős csapatokban felkeresték az általuk kiválasztott és nekik példaként álló adatközlőket, és kérdéseik segítségével igyekeztek minél több mindent megtudni Lövete múltjáról, szokásairól, hagyományairól, kulturális örökségéről. Ezúton is szívből köszönjük az adatközlőknek a segítséget, és kívánjuk, hogy még sokáig mesélhessenek!

A projekt eredménye 9 kisfilm lett, amiből úgy diák, mint a tanár is nagyon sok mindent tanulhatott. Betekintést nyerhettünk a régi iskolai életbe, ahol a szigorúságra s az egyenruhára mindenki visszaemlékezett, s hogy olyan "sokan voltak, mint restán a lyuk", de arra is, hogy a gyermek akkor is gyermek volt, csintalan és meggondolatlan és kíváncsi, igazi gyermekek voltak, de voltak feladataik, V-VIII-ban is sokat játszottak a szabad levegőn, s, amikor az iskolát befejezték, nagyon sokan munkába álltak. Volt, aki szélben-hóban-napsütésben kilométereket gyalogolt, hogy eljussan az iskolába. Volt, hogy a tanító elment családlátogatni, ahol megnézte hol és hogyan él az ő kisdiákja. Hazafele nem iskolabuszszal suhantak haza a nebulók, hanem sorfelelős felelt arról, hogy szépen, egyes sorban haladjon mindenki hazafele. Este pedig, ha a csendítetet meghallották, igyekezni kellett hazafele, a csendített után nem volt mit keresni az úton gyermeknek. Vasárnap a vasárnapi ruhájukban eljártak a vasárnapi "muziba".

Betekintést nyertünk a csűrös, 3 napig tartó lakodalmakba, amit a cigányzenekar muzsikált le az odorbán, a lövétei menyasszony-öltöztetésbe, majd a kontyolóba. A lakodalom igazi multság volt, ahol együtt készültek rá az ünnepre, nem az ifjú pár és családja kellett belegebbedjen a sok előkészületbe,

Kép forrása <https://mek.oszk.hu/04700/04729/html/19.html>

együtt a szomszédok levágták az állatokat, elkészítették, megsütték a kenyeret, a süteményeket, a lövétei buszulepényt, az edénytársulat virágozott, mikor kinél kellett a sok edény, az kölcsönözte ki. Kalákában. Az élet nem egy napból állt, egyszer adtál, utána kaptál. Kalákában, együtt mindent meg lehetett valósítani: építeni, csúrt földni, sáncot ásni, pityókat ültetni. S a vígságnak is megvolt az ideje, felvéve népviseletüket, ki-ki a saját korosztályának megfelelő színben eljártak a bálókba, a multságokba, eljártak a serkétáncot, a seprútáncot. A Szócs utcának külön bálja volt Szócs Ángyóni, a Szócs bál, amire nagyon büszkék voltak a Szócs utca lakói.

Elékerült még a reguta-búcsúztató is, amikor elbúcsúztatták a bevonuló katonákat, a cukkban esténként elmondták a más baját, megosztották a gyermeknevelés csínját-bínját egymással, ha betegség volt, megbeszélték, hogy ki milyen gyógynövénnyel kúrálja ki, a Márton-napi lúdevés utáni tollfosztás és párnakészítés, a gyapjuszvetter előállítás, a szérún való cséplés s a mindennapi "puliszkagózzal" való kúrálás nem volt könnyű munka, de minden betevő falatot s öltözetet megteremtettek maguknak a régiek. Kemény munka volt, mégis szeretettel s megelégedéssel emlékeznek vissza az adatközlők erre.

Volt idő, amikor a hit gyakorlását az akkori politikai rendszer tiltotta, amikor vasárnapi foglalkozásra kellett járni mise helyett, de akkor is sokan megtalálták a módját, hogy lelki javaikat táplálják, s az Istenbe vetett hitüket gyakorolják. Sok szép, vallásos szokásról emlékeznek az adatközlők, sok szép sajtóságos lövétei dallamról és énekről, aminek foszlányait ma is tudják, hallottunk a Lépcsőimárról, amit már nem gyakorolnak, a szentcsaládozásról, a vecsernyére járásról, amik azóta is fennmaradtak, hála Istennek.

Az interjúk utáni megbeszélésen arra a kérdésre, hogy miért volna jó nekünk ezt a sok szokást ma is tartanunk, az egyértelmű és nagyszerű válasz a tanulók részéről az volt: azért, hogy **KAPCSOLÓDJUNK EGYMÁSSAL**. Mindahányan, akik elmondták a régi időket, nem a tárgyakra emlékeztek vissza, amiket valamikor kaptak, a mostani életükben nem azt a valamikori szegénységet hiányolták, hanem azt a jóérzést, hogy a szegénységben nem voltak egyedül, mindig körülvettek egymást, keresték egymás társaságát, nem csak nagy ünnepekkor, hanem a hétköznapokban, mert abból jóval több van, keresték, mert egymásra voltak szorulva, együtt dolgoztak, együtt alkottak, együtt túléltek. Megfontolandó a mai Lövete emberének is.

Török Enikő tanárnő

Szülők Iskolája - az óvodában

Az idei és tavalyi tanév folyamán minden lövétei óvodás és napközis gyerek egy- egy nagyméretű - különféle játék- és fejlesztőeszközzel telepakolt - óvodástáskát kapott a World Vision Romania Egyesület "Start în educație" nevű projektjének köszönhetően, amelybe iskolánk is benevezett. Ennek a projektnek egy következő fázisa az óvodások és napközisek után a szülőket célozta meg, ugyanis számukra hirdették meg nemrég a Szülők Iskolája elnevezésű műhelyeket. Így tehát ennek folyamányaként január 17- én a lövétei "anyukáink" is egy előadás keretében különböző - gyerekneveléssel kapcsolatos - tanácsokat kaphattak. A szakmai téren kimagasló eredményeket ért Péter Edit (a székelyudvarhelyi Villanytelepi Napköziotthon igazgatónöje) vállalta, hogy a fenti projekt képzőjeként Lövétén is megtartja a Szülők Iskolája műhelymunkát, és ennek keretében sok- sok gyakorlatias tanáccsal látja el a résztvevőket. Óvónőnkül a "szülőképző" helyszínéül a Székely Mózes Általános Iskola óvoda részlegének egyik termét választottuk. És bár időben jó hosszúra nyúlt, az anyukák nyitottságának, téma iránti érdeklődésének és az előadó profizmusának köszönhetően a képzés előadásnak indult, majd idővel interaktívvá vált, és jó hangulatú beszélgetéssé alakult. A következő témák kerültek terítékre:

- az óvodás gyermek értelmi és érzelmi fejlettsége
- az egészséges étrend
- a szülői érzelmek kifejezőmódja
- hogyan készülünk az óvodára?
- milyen a pozitív nevelés?

- hogyan kezeljük a stresszes, szorongó gyermeket?
- mi a játék szerepe?

A visszajelzésekből arra a következtetésre jutottunk, hogy minden anyuka vitt haza magával legalább egy megerősítő mondatot, egy tanácsot, egy új szempontot, tippet, amit a továbbiakban beépíthet a mindennapjaiba, hogy sokkal hatékonyabban kezelhesse a mindig változó helyzeteket, hogy szülőként is megfelelően támogassa az óvodása önállósági törekvéseit, és ezáltal boldogabb gyereket nevelhessen. Mert úgy gondolom, hogy tanulni, fejlődni nemcsak a gyerekeknek, hanem a felnőtteknek is akarni kell(ene), hiszen a szülő az elsődleges minta a gyereke számára. És itt nem feltétlenül kell hatalmas dolgokra gondolni. Kezdetnek elég, ha nyitottak vagyunk, és elmeünk hasonló előadásokra (ezt minden hónapban tálcán kínálja nekünk a Lövétei Szülők Egyesülete a különböző témában meghívott szakértők bevonásával), vagy elolvasunk egy gyereknevelési szakkönyvet, esetleg meghallgatunk egy podkásztot, és igyekszünk tudatosabban élni. A sor folytatható. Richard Bach író gondolatát nagyon igaznak vélem, aki szerint:

" Tanulás az, ha rájövünk arra, amit már tudunk.
Cselekvés az, ha megmutatjuk, hogy tudjuk.
Tanítás az, ha másokat emlékeztetünk arra, hogy ők is éppolyan jól tudják.
Mindannyian tanulunk, cselekszünk és tanítunk. "
Az óvónők nevében köszönöm a szülőknek a részvételt és a pozitív visszajelzéseket. Szép farsangi időszakot kívánok! 😊

Török- Lázár Anna, óvónő

Fotó: Szőcs Edith

Az újévi fogadalmak pszichológiája

Miért éppen szilveszterkor teszünk fogadalmat, és miért adjuk fel hetek alatt? Az újévi ígérek mögött mindig valamilyen lélektani tényező áll, amely meglepően sokat mond az emberi működésről. Az újévi fogadalom modern formája a kereszténységnek köszönhető, ugyanis az egyház január 1-jét az új esztendő kezdeteként ünnepelte, és a hívek ez alkalommal elhatározták, hogy jobb emberré válnak. Sokan fogadkoznak, hogy egészségesebben étkeznek, többet mozognak, kevesebbet stresszelnek, jobban figyelnek a magánéletükre, vagy éppen új dolgokat tanulnak meg.

Miért adjuk fel?

Kovács Orsolya pszichológus szakértő szerint ennek több oka van, ilyen lehet a rossz fogadalomtétel, amikor egy abszolút irreális célt határozunk meg önmagunk számára. Az ígéret megtartását nagyban segíti, ha olyan változásra irányul, amely közelebb áll hozzánk. A tervezés az egyik kulcsa annak, hogy képesek legyünk betartani az újévi fogadalmakat legalább a következő egy évben, jó esetben még tovább.

Az újévi ígéret nemcsak egy évre szól.

Meglehet, hogy valaki képes néhány hétig betartani az újévi fogadalmat, de rövid időn belül könnyen visszatér a régi, rossz szokásokhoz. Ebben az esetben nem beszélhetünk tartós változásról vagy az életminőséget befolyásoló pozitív fordulatról.

Hiányosságaink, akadályaink és saját felelősségünk felismerése segíthet abban, hogy a kitűzött célokat elérjük, és

az újévi fogadalom komoly ígéretté érjen bennünk, amelynek beteljesülése képessé tesz minket arra, hogy változtassunk.

András Emilia óvó néni

Mit mondjunk az "ügyes vagy" helyett?

Az a baj az "ügyes vagy" dicsérettel: hogyha túl sokat mondogatjuk, értéklenné válhat, ráadásul nem feltétlenül azt a hatást érzük el vele, amit valójában szeretnénk. Inkább konkrétan mondjuk meg a gyerekeknek, mit csinált jól valójában, és tanítsuk ezzel kitartásra, szorgalomra, empátiára. Ne a teljesítményét értékeljük, hanem az erőfeszítését, amit beletett a munkába, feladatba; ugyanis a teljesítményekkel kapcsolatos folytonos dicséret kialakítja azt a téves megfelelési kényszert, aminek következtében, ha a dicséret elmarad, akkor a gyerek / felnőtt összeroppanhat, tanácstalanná válik: "Valamit rosszul csináltam?" Pedig dehogy, csak éppen semmi kiemelkedőt sem... Épp ezért, ahelyett, hogy ügyes vagy, mondjuk például azt, hogy:

- Láttam, hogy figyelembe veszed a többiek kívánságát is, és ennek nagyon örülök.
- Nagyon tetszik, hogy nem féltél szembeszállni ezzel a kihívással! Látod, meg is lett az eredménye.
- Ne bánkódj amiatt, hogy most nem sikerült, legközelebb éppen emiatt tudod már, hogy mire kell figyelned.
- Húha, milyen egyedi megoldást találtál!
- Nagyon szuper, hogy ilyen jól együtt dolgoztatok a többiekkel.
- Milyen kedves dolog volt ez tőled, igazán figyelmes barát vagy!
- Nagyon tetszik, hogy ilyen segítőkész voltál.
- Ez egy nagyon felelősségteljes/figyelmes/kedves/segitőkész/becsületes dolog volt tőled!
- Tetszik, ahogy megoldottad ezt a feladatot... Sokat gondolkoztál rajta?

Török- Lázár Anna, óvónő

Maszkabál

Farsang van most, maszkabál,
Nehogy otthon maradjál!
Vár téged a jelmezed,
Mivel éned elfeled.
Az lehetsz, amire vágysz,
Varázslat, amit most látsz.
Izgatott, piros arcod,
Álarc mögé bújtatod.
Tündi - bündi, tündérke,
Vagy a Miki egérke!
Talán nyilas indián?
Tarzan, derekán lián.
Királyfi és varázsló,
Itt nyerít egy varázs ló!
Hercegnő meg királylány,
Ragyognak, mint szivárvány!
Boszorkány egy seprűvel,
Bűvész fehér kesztyűvel.
Sok jelmezes figura,
Víg kedéllyel mind ropja
Maska-maska, maskara
Álarc híján, mars, haza!

György Emőke

Hétfőnként lelkes, leleményes és jókedvű diákok társasága gyűlik össze a könyvtárban. Olvasókört tartunk. Néhány gondolatot, amikről az utóbbiakban beszéltünk, szívesen megosztanak velünk, olvasókkal:

A barátságról

A barátok mindannyiunk számára fontosak. De mi is a barátság? A barátok azok, akik közt jól érezzük magunkat, megbízunk bennük, és szeretünk velük lenni, és szeretjük azt érezni, hogy összetartozunk. De barátnak lenni nem csupán azt jelenti, hogyha szomorú vagy, felvidít, ha örülsz, ő is veled örül és támogat. Ezek persze mind nagyon fontosak. De nem csak ennyi a barátság. Mikor jól ismeritek egymást, megértitek egymást, a legborúsabb időszakokban is segítetek egymáson, és támogatjátok a másikat, ha kell, észhez térítitek, hogy ne csináljon butaságot, őszinték vagytok egymással, és megbíztok egymásban. Ezek még fontosabbak. És attól, hogy barátok vagytok, nem muszáj minden percben együtt legyetek, mindenben egyetértsetek, mindenben hasonlítsatok, és mindent egyformán csináljatok. A közös programok, a sokáig tartó beszélgetések értelmes vagy éppen értelmetlen dolgokról, a közös élmények mind nagyon fontosak. De mind mások vagyunk. Így lesz, aki ezzel nem ért egyet. De számomra ezt jelenti a barátság.

Bálint Dóra, VI. osztály

Gondolatok A magyar kultúra napján

Mi, erdélyi magyarok is ugyanúgy ünnepeljük március 15-ét, és ugyanúgy megünnepeltük január 22-ét is. Számomra a nemzeti identitás azt jelenti, hogy tartozunk valahová. Egy hatalmas közösségbe, ahol ahány falu, annyi népviselet, illetve ahány ház, annyi szokás. Jó tartozni valahova. Jó érzéssel tölt el, hogyha egy magyar ember meglátja a Liverpoolt, egyből Szoboszlai jut az eszébe. Jó érzéssel tölt el az, hogy egy magyar ember világrekordot döntött. Jó érzéssel tölt el, hogy magyar vagyok. Tudom, hogyha kiejtem a számon Petőfi vagy József Attila nevét, annak a 14 millió magyar embernek felcsillan a szeme, és ugyanarra gondol: Magyarság. Ezerféleképpen énekeljük a népdalokat, de minden változatot tele szívvel. Megbízsergeti a szíved, amikor népviseletbe öltözől, vagy amikor pálinkát iszol. Ez mind azért van, mert tudod, ki vagy. Tudod, hogy magyar vagy. Mert lehetsz szegény vagy gazdag, fiú vagy lány, idős vagy fiatal, egy biztos: ha magyarnak születél, magyar vagy. Ha meglátod a Lánchidat vagy a Parlamentet, tarts egy perc néma csendet őseinkért, akik a szabadságunkért harcoltak. Gondolj Kölcsey Ferencre, aki megírta a Himnuszt, vagy Batthyány Lajosra, aki a forradalmat vezette. Petőfi szavaival élve: Talpra magyar, hí a haza!

Egyed Evelin, VI. osztály

FARSANGZÁRÁS

Tisztelettel várjuk önöket farsangzáró ünnepségeinkre a lövétei NÉPHÁZBA!

2024. február 8-án, **KÖVÉRCSÜTÖRTÖKÖN**
este 8⁰⁰ órától **MASZKABÁL**

Belépődíj: 20,00 lej - Maszkáknak ingyenes
**A MASZKÁK JUTALOMKIRÁNDULÁSBAN
RÉSZESÜLNEK.**

2024. február 10-én este 9⁰⁰ órától

NŐSEMBER BÁL

Fellépnek a **40- és az 50 éves kortársak**

Belépődíj és tombola: 20,00 lej
Székelyruhásoknak belépés és tombola ingyenes!

2024. február 11-én este 9⁰⁰ órától

SZÉKELYRUHÁS BÁL

Fellépnek a **2023 decemberében nagykorúsítottak**
és a **KÁKVIRÁG néptáncgyűttes.**

Belépődíj és tombola 20,00 lej
Székelyruhásoknak belépés és tombola ingyenes!

2024. február 13-án **HÚSHAGYÓKEDD**

- 14³⁰ órákor gyülekező a Népházban

- 15⁰⁰ órákor **SZENTMISE,**

utána felvonulás és éjfélig tartó bál

Belépés ingyenes!

Székelyruhásoknak jutalomtombola!

A NőseMBER bálban a

HEVEDER NÉPI ZENEKAR zenél.

"Házhoz megy a Zenede..."

Erdélyi Turné 2024

Egy év elteltével idén február 1-én, csütörtökön, újra ellátogatott hozzánk, a lövétei Népházba, a "Házhoz megy a Zenede..." elnevezésű zenetörténeti előadás, melynek keretén belül a pop-legendák világába vették el a közönséget, és koncert előadással összekötve bemutatták a popzene fejlődését. 12:00 órától a gyerekek számára, 18:00 órától fiatalok, felnőttek részére tartottak bemutatót.

Az együttes tagjai: Baricz Gergő énekes, gitáros; Kovács Felicián - Wellhello együttes billentyűse; Bordás József művészeti vezető, dobos; Nagy Zoltán gitáros.

A koncert után alkalom nyílt a gyermekek számára, hogy a könnyűzene hangszereit (gitárokat, basszusgitárt, dobokat, elektromos zongorát) kipróbálhassák.

A program célja a gyerekek, fiatalok zenei érdeklődésének felkeltése és ösztönzése egy-egy hangszeren való tanulásra.

Támogatóink: Magyar Kultúráért Alapítvány, Petőfi Kulturális Ügynökség, Yamaha Music Europe, RMDSZ és nem utolsósorban a Lövétei Polgármesteri Hivatal.

Ifj. Lázár Béla

ANYAKÖNYVI HÍREK - 2023. december -

Születések száma: 1

ANDRÁS NÓRA, született december 27-én, az András Árpád és Kicsi Laura, Lövete, Csató u. 42. szám alatt lakó szülők gyermeke

Házasságkötések száma: -

Őszinte részvétünket fejezzük ki a decemberben elhunytak hozzátartozóinak:

DEMETER (GÁBOS) ILONA, született 1931-ben, Lövete, 909. szám

MÁRTON (LÁZÁR) ROZÁLIA, született 1936-ban, Lövete, 148. szám

FORGÁCS (BENCSI) JULIÁNNA, született 1942-ben, Lövete, 249. szám

MÁRTON (GYÖRGY) ANNA, született 1937-ben, Lövete, 446. szám

Eladó bennvaló Lövete, 10. szám alatt. Ára 56000 euró. Telefon: 0723673384, 0744158814 (ha meg szeretnék nézni, a második számon érdeklődhetnek).

Felnőttnek való piros rokokó **vásárolnék.** Telefonszám: 0755606341.

Székely humor

- Ugye, édesanyám, amiről biztosan tudjuk, hogy hol van, arra nem mondhatjuk, hogy elveszett? - okoskodik a kis Ábel.

- Ugy van... De miért kérdezed?

- Mert én biztosan tudom, hol van a mókusfarokkal díszített, szép új kalapom.

- Hogyhogy? Tán elveszett? - gyanakodik az anya.

- Nem vészett el - tiltakozik Ábel -, csak minap, amikor néztem magam a víz tükrében, véletlenül beleesett a Marosba.

Régi arcok sárgult fényképeken

1949-ben születettek - VII. B osztály. Osztályfőnök Trinfuly Árpádné Csíki Ilona.
A képet Márton Sándorné Mihály Margit (Elek) küldte be.

LÖVÉTEI KIÁLTÓ

Megjelenik havonta, kiadja a LÖVÉTEI KIÁLTÓ EGYESÜLET

Főszerkesztő: Tódor Lóránd, tördelés és szerkesztés: András Kinga, korrektúra: Egyed Emilia
Munkatársak: András Mónika, Egyed Tünde, Györgylőrincz Ernő, Lázár Béla, Lázár László, Mag Ottilia,
Mihály János, Pál Erzsébet, Szikszai Berta, Tódor Attila, Török Enikő

Támogatók: Lövete Község Helyi Tanácsa, Lövete Közbirtokossága, Lövetei Római Katolikus Plebánia,
Select Metleplast Kft., Nyko Kft.

A szerkesztőség elérhetősége: Lövetei Községi Könyvtár, tel.: 0784-298853, e-mail: loveteikialto@freemail.hu